

The next door

Året gick bara snabbare och snabbare med Doris hjärtcancer.

Doralisa Fröjdande är en 12-årig flicka som vid 3 -årsåldern fick hjärtcancer.

- Mamma! Kan du hämta ett glas mjölk till mig?

- Jaa! Absolut jag ska bara hämta lite te till din kära far.

- Men mamma, jag behöver det..

- Tyvärr, flicka lilla, pappa ska till jobbet så här tidigt på morgonen. Men du min kära dotter, kan inte du fortsätta på din matteläxa. Du ligger ganska långt bak, så din lärare när jag pratade med honom.

- Aaahh! Jag klarar inte den där jäkla mattetalet!

10 minuter senare

När väl Doralisa hade hållt på väldigt länge så va hon trött på att gå fram och tillbaka fram och tillbaka mellan köket och papperskorgen. Så för varje gång hon gick till papperskorgen kände hon ett visst tryck ner i den. Men hon var ganska van vid att få en sådan känsla med hennes hjärtcancer. Så hon var försiktig och slappnade av försiktigt och lugnt. Men trycket blev bara hårdare och hårdare, Doralisa kände sig liten, ynklig och som om hon åker en berg- och dalbana rakt neråt. Plötsligt kändes det som om... man hade blivit en ny människa!? Fast nu känner hon att hon redan kan allt som trots att hon är som nyfödd.

- Jag kan springa, hoppa göra allt jag vill, utan min föräldrar och min hjärtcancer.

Doralisa går runt i denna värld som hon har hamnat i. Doris kände att jag måste hem för att detta klarar jag inte. Doralisa tänker att jag kan väl frågan någon lite längre in i denna värld.

- Utom att jag har kommit hit undrar jag bara vad det heter? Och vad gör jag här? En jordbruksarbetare kom fram till Doralisa och sa:

- Är du den där idiotiska, meningslösa och korkade Faktalisa!!

- Ehh.. ursäkta!?

- Ja! Du förstörde vårt land och vår kung och hans jättefina dotter.

- Jag har inte varit här någonsin förut!

- Sluta nu Rudolf, du berättar fel historia. Det där hände för över 137 år sedan när Gorgerna kom och attackerade oss för att det ville ha våra katteroier.

- Vem är den där snubben?

- Kallar du mig för snubbe? Vad är det? Och förresten, jag heter Omar. Jag har varit kungens hjälpreda. Jag har hjälpt både kungens och drottningens fars, farfars, farfars far.

- Jag måste hem!! Hur kommer jag hem?!

- Du går bara rakt igenom den där portalen.

- Vilken portal?

- Den där!!

- Ja! Nu ser jag var den är. Alltså, går jag bara rakt in i den?

- Ja det gör du!

- Okej då!

5 minuter senare

- Men hej älskling, vi har letat efter dig, sa pappa.

- Ja, vi har varit oroliga.

- Men... jag har varit under sängen för att leta efter mitt armband.

Ja, det var ju så att Doralisa hade varit borta ganska länge under resan.

Men Doralisa undrade om hon kunde komma tillbaka igen. Här mår jag ju bara dåligt, inte så bra barndom och...

- Älskling, vi ska äta nu! Kommer du?

- Ja ja, jag kommer.

Hon börjar komma till köket och sätter sig vid bordet.

- Det blir råstekt biffkött, krämig och mjuk potatismos, kokta rödbetor, ärtsoppa med brunsås.

- Och?

- Nu äter vi.

- Jo du mamma... jag skulle gärna...

- Nu äter vi.

- Jo du mamma, jag skulle gärna vilja gå på toa.

- Ja, men absolut får du göra det.

Doralisa börjar gå mot toaletten och tar i toaletthandtaget och öppnar dörren.

Hon går mot papperskorgen och..

- Men älskling, du kan ju börja bli illamående.

- Jag vill inte bo i en sådan värld jag bor i nu, jag kan inte!!

- Men vad gör min kära dotter?

Doris börja slappna av och börjar sugas ner i papperskorgen och då dog den mänskliga kroppen och kommer ner i världen som ligger i papperskorgen.

SLUT

Ruben Gullander